

Poranna zorza świta nam

148

76, 118, 198

C F C F C G G⁷ C G a G D G

1. Po - ran - na zo - rza świta nam, wnet słoń - ca uj - rzym blask,
 2. To słoń - ce Bóg w ma - droś - ci Swej na bied - ny zsy - ła świat
 3. A z źród - ła Praw - dy bi - je zdrój od ziem - skich czyst - szy rzek,
 4. A łaś - ka pły - nie z Bo - żych Słów, na Pań - ski spa - da lud;
 5. A skar by o - bie - ca - ne Pan roz - dzie - li dla swych sług,

C G C F C F C F C

co wscho - dzi hen, od nie - ba bram i nie - sie pro - mień łask.
 i świe - cić bę - dzie zie - mi tej łaś - ka - wie Ty - siąc lat.
 a wo - da ta u - ko - i znój; stąd ży - wot czer - pie człek.
 stąd spra - wied - li - wość przyj - dzie znów, kró - lew - ski zdo - biąc gród.
 gdy się wy - peł - ni Bo - ży plan, jak prze - po - wie - dział Bóg.